

Til Stemmekvæget

Albert Libertad

1906

De politiske kommitteer åbner, påskyndet af interesserede individer, for den længe ventede periode med valgskænderier.

Som sædvanligt vil de fornærme, bagtale og slås med hinanden. Slag vil blive udvekslet til gavn for tredjeparts tyve, som altid er klar til at profitere på massens dumhed.

Hvorfor går du med på det?

Du lever med dine børn i usunde bostæder. Du spiser – når du har råd – mad som er forfalsket af grådige handelsmænd. Udsat som du er for alkoholismens og tuberkulosens hærgen, slider du dig op fra morgen til aften på et arbejde som altid er idiotisk og ubrugeligt og som du ikke engang får noget ud af. Den næste dag begynder du igen, og sådan fortsætter det til du dør.

Handler det om at ændre alt dette?

Vil de give midlerne til at virkeliggøre et liv i trivsel til dig og dine kammerater? Vil du kunne komme og gå som du vil, spise, drikke, trække vejret uden problemer, elske med glæde, hvile, nyde af videnskabelige opdagelser og deres anvendelse, formindske dine anstrengelser og forøge dit velvære? Vil du endelig kunne leve livet uden afsky og bekymringer, det store liv, det intense liv?

Nej, siger politikerne som er indstillet til din stemme. Dette er blot et fjernt ideal... I må være tålmodige... I er mange, men I bør også blive bevidste om jeres magt så I kan overgive den til jeres 'frelser' en gang hvert fjerde år.

Og hvad laver de til gengæld?

Love! Hvad er loven? Undertrykkelsen af flertallet af en klike som påstår at den repræsenterer flertallet.

I alle fald, så bliver fejl ikke til sandhed fordi den udråbes af flertallet, og kun de ikke-tænkende bøjer sig for en legal løgn.

Sandheden kan ikke fastslås ved stemmeafgivning.

Han som stemmer accepterer at blive tæsket.

Hvorfor findes der love? Fordi der findes egendom.

Så det er denne forudfattede ide om egendom som alle vores pinsler og smerte udspringer fra.

Altså har de som lider en interesse i at ødelægge egendom, og dermed loven.

Det eneste logiske middel til at afskaffe love er at ikke lave dem.

Hvem laver love? Parlamentære opkomlinge.

Ved nærmere eftersyn er det altså ikke en håndfuld herskere som knuser os, men denne Panurges fårefloks tankeløshed og stupiditet, stemmekvæget.

Vi vil kæmpe uden ophør for erobringen af "øjeblikkelig glæde", ved at forblive den eneste videnskabelige metodes partisaner, og ved at erklære med vores stemmenægtende kammerater:

Den som stemmer – det er fjenden!

Og nu, kvæg, til stemmeurnerne.